

WOJCIECH JÓŹWIAK (1909-1945)

Urodził się 28 marca 1909 roku w Kłecku koło Gniezna. Był synem Michała, robotnika i Rozalii z domu Kędzierska. Miał czterech braci: Franciszek, Józef, Walenty i Szczepan. Szkołę powszechną ukończył w Braciszewie. W 1922 roku rodzina przeprowadziła się do Pudliszek. Tu podjął naukę zawodu ślusarza w Zakładach Przetwórstwa Owocowego Stanisława Fenrycha. Naukę ukończył u Figasa w Krobi. Zasadniczą służbę wojskową odbywał w Lesznie.

W 1939 roku zawarł związek małżeński z Michaliną Ciesielską z Ponieca. Tam też zamieszkał. Miał córkę Barbarę. Już w kwietniu 1939 roku został zmobilizowany i wcielony do jednostki w Równem. W czasie wrześniowych walk obronnych na wschodzie został wzięty do niewoli sowieckiej (19 września 1939 roku). Jako jeńiec pracował przy budowie autostrady do Kijowa. Następnie przebywał m.in. w: Szepietówce, Tarnopolu, Brodach. W Starobielsku zatrudniony był przy tłuczeniu kamieni drogowych. Po ogłoszeniu amnestii przez władze radzieckie udał się do miejsca koncentracji tworzącego się Wojska Polskiego. Do Tockoje przybył w połowie września 1941 roku. Z armią gen. Władysława Andersa przeszedł cały szlak bojowy. Przydzielony został do służb transportowych, gdzie zajmował się naprawą i remontami ciężkiego sprzętu drogowego.

Brał udział w bitwie o Monte Cassino. Został awansowany do stopnia kaprała. Poniósł śmierć w wypadku samochodowym po bitwie pod Monte Cassino. Rodzina nie zna miejsca jego pochówku.

Odznaczony pośmiertnie Krzyżem Pamiątkowym Monte Cassino (nr 28482, nadany 3 marca 1945 roku).